

RAMAZANDAKİ HAYIRLI AMELLERİMİZE DEVAM ETME

وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ

Sana ölüm gelip çatıncaya kadar Rabbine ibadet et.
(Hicr:15/99)

أَحَبُّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَىٰ أَدْوَمُهَا وَإِنْ قَلَّ

“Amellerin Allah’a en sevimsisi, az da olsa devamlı olanıdır.” (Buhârî, rikâk 18)

Ramazan’ın gelip geçtiği gibi, ömür de geçip gitmektedir. Bir ibadet mevsimi olan Ramazan ayını; oruç, mukabele, evrad-ü- ezkâr, teravih, itikaf, iftar, sahur, infak ve misafirlerimize ikramlarla değerlendirmeye çalıştık. Kâmil bir mü’min; sadece belli vakitlerde ibadet etmekle yetinmez, bütün ömrünü kulluk şuuruyla değerlendirir, her an ibadet ediyormuş gibi yaşar ve yaşamaya devam eder. Ramazan’da ibadet ve şahsi hayatımıza kazandığımız kıvamı, Ramazan’dan sonra da sürdürmeye gayret etmeliyiz.

Cenâb-ı Hakk’ın ihsanının gelmesi için gereken kurallardan biri de ibadetlere devam edilmesidir. Allah’ın bize olan muamelesi, bizim Allah’a olan kulluğumuzdaki, kıvam ve devam ölçüsünde olacaktır.

İnsanın, ibadet ü taate sabır, sebat, azim ve kararlılıkla devam etmesi, mârifete açılma adına da çok önemlidir. İnsan Allah’a kulluk konusunda ciddî cehd ü gayret sarf ederse, Allah da ona yardımcı olacaktır. “Bizim uğrumuzda gayret gösterip mücahede edenlere, elbette muvaffakiyet

yollarımızı gösteririz.” (Ankebut;69) Ayeti bu hakikate işaret etmektedir.

Özellikle Ramazan’dan sonra da devam etmemiz gereken hususlardan bazıları şunlardır:

Peygamber Efendimiz (s.a.s): “**Kim Ramazan orucunu tutar ve ona Şevval ayından altı gün oruç ilave ederse, bütün seneyi oruçlu geçirmiş gibi olur.**” Buyurur. Ramazan’dan sonra **Şevval ayında, altı gün oruç tutmak müstehaptır.** (Müslim, Sıyâm 204) Şevval ayı orucuyla, pazartesi perşembe oruçlarıyla... **oruçlarımıza devam etmeliyiz.**

Bu kutlu ay, damaklara bir Kur’ân tadı çalmış ve insanlara bir evrâd-ü-ezkâr disiplini de aşlamıştır. Ramazan’dan sonra da dil, **tilavet-i Kur’ân, zikir, tesbih, salavat ve istiğfar gibi** şeylerle meşgul edilerek yalandan, gıybetten ve kötü sözlerden alıkonulmalıdır. Hatta bazen, “Ağzımdan gıybet adına bir söz çıkarsa, aralıksız şu kadar oruç tutup sadaka vereceğim.” demek suretiyle gıybet giden yollar, baştan kapatılmalıdır. **Bedenin ihtiyaçları olduğu gibi ruhunda ihtiyaçları vardır.** Her gün, bir miktar Kur’ân okuma ve değişik dualarla niyazda bulunma Allah ile irtibatımız açısından çok önemlidir. Cenâb-ı Hak: “**Ey iman edenler! Allah’ı çok zikredin, O’nu sık sık anın. Sabah akşam O’nu takdis ve tenzih edin.**” Buyurmaktadır. (Ahzab,33/41-42)

Bizlerde, Ramazan’da kazandığımız Kur’ân okuma alışkanlığımızı, nafil ibadet yapma alışkanlığımızı, **kendimize göre bir hedef koyarak** Ramazan’dan sonra da devam ettirmeye gayret göstermeliyiz.

Oruçla insan sadakat ve vefayı öğrenir. Kul, belirli zaman dilimlerinde belirli şeylerden vazgeçerek, Allah'a vefalı olduğunu göstermiştir. Allah'a karşı vefalı davranan bir insan, zamanla aile ve sosyal hayatında da tam bir **“vefa abidesi”** konumuna yükselir. Fakirin hâlini hatırlar, onların ihtiyaçlarına koşar, herkese yardım elini uzatır, zekatını ödemekten asla kaçmaz, hatta sadaka vermeye ve infak etmeye hiç doyamaz. Dolayısıyla Mümin, bu hassasiyetlerini Ramazan'dan sonra da devam ettirmelidir.

İnsan, Ramazan orucu sayesinde, sosyal hayatta diğer insanlarla bağlar kurar. Komşularını, tanıdıklarını iftara davet eder. Farklı insanlarla iftar programlarında tanışır. **Ramazan'dan sonra da oluşan bu muhabbeti değişik vesilelerle devam ettirmeye çalışmalıdır.** Hatta bu mevzuda yapamadıklarını da yıl içine yayarak telafi etmeyi planlamalıdır. Gelecek sene daha bereketli bir ramazan geçirebilmek için de şimdiden alternatif tavsiyelere müracaat etmelidir.

Oruç insanı sabra ve aç kalmaya alıştırmıştır. O, yemeye içmeye karşı sabrettiği gibi Kendisine reva görülen sevimsiz davranışlar karşısında **“Ben oruçluyum.”** der, sabreder. Bundan sonra da sabırlı olmaya devam etmelidir.

Nefsin frenlenmesi bakımından aç kalma ve az yeme ciddi bir dinamiktir. Onun içindir ki ehlullah, sürekli **riyazat yaparak** ruhî kıvamlarını korumaya çalışmışlardır. İnsan Ramazan'dan sonra da yemesine içmesine dikkat etmelidir.

Ramazan'dan sonra, ibadetlerde olduğu gibi İslam'ı yaşamada, **iyi bir temsil ve temsilde de devamlılık esastır.** Sürekliliđi bulunan bir temsil mutlaka çevremize de yansıyacak ve hüsnükabul görecektir.

Üstad Bediüzzaman'a hizmet etmiş talebelerden, bazılarını tanıma imkânı bulan bir ehli tahkik şöyle der. Bu süre zarfında onların namazlarını özene bezene kıldıklarına, evrad-u- ezkârlarında kusur etmediklerine, hiç aksatmadan gecelerini ihya ettiklerine, abdestlerinde çok dikkatli olduklarına, her birisinin **temizlik ve nezafet erbabı** olduğuna **şahit oldum.** Çünkü onların arkasından gittikleri zat, bütün bu hususlarda fevkalâde dikkatliydi. O, bütün ömrünü çok ciddi bir kulluk şuuruyla geçirdiğinden bu tavır çevresine de aksetmiş ve **temsilde temadi tesirsiz kalmamıştır.**

Sözün özü; iyi birer kul olabilmemiz için, birbirimize yardımcı olmalı ve birbirimizi hayırlı işlere teşvik etmeliyiz. Başkalarının dirilişine yardım edersek, aynı zamanda kendimizin de diri kalmasına yardım etmiş oluruz. Ramazan'da kazandığımız güzel alışkanlıkları, fitrat haline getirelim, yılın diğer zamanlarına da yaymaya çalışalım.

Rabbim bizleri, gerçek manada iman edip, Salih amel işleyerek, birbirlerine hakkı ve sabrı tavsiye edenlerden eylesin.